

Aan de minister van Economische Zaken en Klimaat, de heer E.D. Wiebes
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

Aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de heer R. Knops
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

Onderwerp: Internetconsultatie Tijdelijke wet Groningen

Geachte heren Wiebes en Knops,

Met ingang van 6 november 2019 is op www.internetconsultatie.nl het wetsvoorstel Wet versterking Groningen, met bijbehorende Memorie van Toelichting (hierna: MvT), gepubliceerd. Het wetsvoorstel voorziet in een publieke regeling voor de versterking van gebouwen in de provincie Groningen. In de MvT is aangegeven dat het bereiken van een veilige situatie in Groningen het primaire doel van het wetsvoorstel is. Daarbij wordt de positie van de eigenaar en die van de gemeenten in het proces versterkt en worden mogelijkheden geboden om de uitvoering te versnellen, zo geeft de MvT aan.

Graag maken wij van de mogelijkheid gebruik om op het wetsvoorstel te reageren. U treft onze reactie hierna aan. Deze reactie is voorbereid in samenspraak met de Groninger aardbevingsgemeenten, de **gemeenten ...**. [Als de gemeenten mandaat aan gs geven: Deze reactie is een gezamenlijke reactie van ons en van de colleges van de Groninger aardbevingsgemeenten, de gemeenten](#)

1. Inleiding

Aanleiding

Al geruime tijd zijn wij als regionale overheden met het Rijk en maatschappelijke organisaties in overleg over inhoud en besturing van het gaswinningsdossier. Het wetsvoorstel Tijdelijke wet Groningen dat op dit moment bij de Tweede Kamer ligt voor behandeling regelt dat de schadeafhandeling onafhankelijk plaatsvindt van NAM, maar ook van andere betrokken partijen zoals de Minister van Economische Zaken en Klimaat (hierna: EZK), betrokken decentrale overheden en maatschappelijke organisaties. Net als de schadeafhandeling wordt ook de versterkingsoperatie publiek gemaakt. Op 1 januari 2019 is artikel 52g, derde lid, van de Mijnbouwwet in werking getreden. Hiermee berust bij de minister van EZK de verantwoordelijkheid om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem geveerd kunnen worden om te voorkomen dat als gevolg van de gaswinning uit het Groningenveld de veiligheid wordt geschaad. Om uitvoering te geven aan deze nieuwe verantwoordelijkheid van de minister is een beleidsregel opgesteld, het Besluit versterking gebouwen Groningen. Deze beleidsregel is op 5 juni 2019 in werking getreden en geeft invulling aan de uitgangspunten die wij als regionale overheden met u, de ministers van EZK en BZK, op 11 maart 2019 hebben vastgesteld voor de publieke aansturing van de versterkingsaanpak.

Uitgangspunten

De op 11 maart 2019 vastgestelde uitgangspunten voor de publieke aansturing van de versterkingsaanpak zijn:

- De minister van EZK is verantwoordelijk voor de veiligheid. Het oordeel of een individueel gebouw aan de veiligheid voldoet legt hij op afstand van bestuurlijke partijen bij een onafhankelijke commissie van deskundigen.
- De regionale overheden zijn verantwoordelijk voor planning en aansturing van de uitvoering. Zij stellen de lokale plannen van aanpak op en zijn opdrachtgever van de uitvoeringsorganisatie. De besluiten van de onafhankelijke commissie laten voldoende ruimte voor lokale bestuurders om de versterkingsopgave in de lokale situatie in te passen en koppelkansen te benutten.
- Er komt één uitvoeringsorganisatie die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de versterking. De huidige NCG is de voorloper van deze uitvoeringsorganisatie. De uitvoeringsorganisatie stuurt de volledige uitvoeringsketen aan op basis van de lokale plannen van aanpak. Het rijk is eigenaar van de uitvoeringsorganisatie.

- De NAM speelt geen rol meer in de uitvoering van versterking. De kosten van de versterking worden door het rijk op NAM verhaald.
- Eigenaren van woningen hebben het laatste woord over de versterking. Zij worden nauw betrokken bij de uitwerking van de versterkingsmaatregelen en kunnen keuzes maken binnen de randvoorwaarden van veiligheid. Ook staat voor eigenaren laagdrempelige rechtsbescherming open.
- Het Staatstoezicht op de Mijnen (SodM) houdt toezicht op de werking van het systeem van de versterking en op de uitvoering van de nieuwe versterkingsaanpak.

Voor ons is het van groot belang dat deze uitgangspunten hun weerslag vinden in het wetsvoorstel. Wij hebben het wetsvoorstel dan ook vanuit dit perspectief bestudeerd. Daarbij komen we tot ... hoofdstukken waarlangs wij onze reactie hebben opgebouwd, zie hierna onder 2 tot en met ... Verder hebben wij enkele reacties van meer juridische, wetstechnische en tekstuele aard, zie hierna onder ...

2. Verantwoordelijkheid voor de veiligheid

Op basis van artikel 52g van de Mijnbouwwet is de minister van Economische Zaken en Klimaat verantwoordelijk voor de veiligheid van de gebouwen in Groningen. Met het wetsvoorstel vervalt dit artikel en wordt de verantwoordelijkheid opgedeeld. De minister van EZK blijft verantwoordelijk voor de normstelling ten aanzien van de veiligheid in het kader van de gaswinning in het Groningenveld. De verantwoordelijkheid voor de versterkingsoperatie van gebouwen komt bij de minister van BZK te liggen. Met het wetsvoorstel wordt voorzien in een formele rol voor de gemeenten, namelijk door vaststelling van het programma van aanpak en het nemen van het versterkingsbesluit. Wij benadrukken dat voorop blijft staan dat de verantwoordelijkheid van de veiligheid bij het Rijk berust en blijft berusten, ook met het nemen van het versterkingsbesluit door de gemeenten. In de MvT geeft u aan dat de versterking aan de verantwoordelijkheid voor de veiligheid en de budgettaire kaders van het Rijk voldoet als binnen de kaders van het normbesluit wordt gebleven. Het is van belang dat het normbesluit voldoende ruimte biedt voor een adequate versterking. Wij gaan op dit punt nader in onder ...

De huidige bepaling in artikel 52g van de Mijnbouwwet geeft de minister van EZK de verplichting om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om te voorkomen dat als gevolg van de gaswinning uit het Groningenveld de veiligheid wordt geschaad. Tot die maatregelen behoort ook het organiseren van voldoende opname-, beoordelings- en versterkingscapaciteit. Als de minister van BZK hiervoor verantwoordelijk wordt, ligt het voor de hand de bepaling te wijzigen zodat de verantwoordelijkheid ook formeel bij de minister van BZK komt te liggen. De Tijdelijke wet versterking regelt namelijk niet in dezelfde mate als de Mijnbouwwet nu doet dat de minister alles moet doen wat redelijkerwijs gevergd kan worden.

3. Kaderstelling

In het Besluit versterking gebouwen Groningen is geregeld dat de regionale overheden een wezenlijke rol hebben bij het vaststellen van de kaders voor het versterkingsproces. Volgens het Besluit stelt het Bestuurlijk Overleg Groningen (BOG) het werkplan van de onafhankelijke commissie vast. Dit werkplan bevat een jaarplanning van de werkzaamheden en de werkwijze van de commissie. De werkwijze gaat in op de wijze waarop risicoprofielen of normbesluiten worden vastgesteld. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de criteria voor het aanpassen van de risicoprofielen (het verrijken van de HRA) of de procedure voor het vaststellen van een maatregelpakket of typologie.

Veiligheidskaders

In het wetsvoorstel is bepaald dat de veiligheidskaders worden vastgesteld door de minister van EZK of BZK. Het gaat hierbij om regels over het vaststellen van een risicoprofiel en de actualisatie daarvan en regels over de wijze waarop wordt vastgesteld of een gebouw voldoet aan de veiligheidsnorm en de wijze waarop wordt bepaald welke maatregelen nodig zijn om een gebouw aan de veiligheidsnorm te laten voldoen.

Uitvoeringskaders

De uitvoeringskaders voor de versterking binnen de gemeente worden als onderdeel van het gemeentelijke programma van aanpak vastgesteld door de gemeenteraad. Het begrip 'uitvoeringskaders' is niet nader gedefinieerd. Onduidelijk is dan ook wat hieronder precies moet

worden verstaan. Volgens de MvT kunnen de uitvoeringskaders onder meer betrekking hebben op het beleid voor tijdelijke huisvesting, de communicatie met bewoners en de wijze waarop het versterkingsbesluit tot stand komt. Nader gespecificeerd zou moeten worden wat onder de uitvoeringskaders wordt verstaan en ook, welke uitvoeringskaders door een individuele gemeente kunnen worden vastgesteld en wanneer dit door de gemeenten gezamenlijk dient te gebeuren. Ten slotte zullen er kaders zijn die betrekking hebben op de uitvoering, die door de minister van BZK worden vastgesteld (zie ook par. 2.2.4 van de MvT). **Denk aan kaders om te bepalen of sprake moet zijn van versterking dan wel sloop en nieuwbouw. Ander woord?**

Advisering door Adviescollege

De ministers van EZK en BZK worden over deze regels geadviseerd door het Adviescollege Veiligheid Groningen (hierna: adviescollege). Wij hechten er waarde aan dat de selectie benoeming van de voorzitter en leden van dit Adviescollege plaatsvindt door middel van een openbare sollicitatieprocedure. Verder merken wij op dat in het wetsvoorstel niets is bepaald over de deskundigheidseisen waaraan de voorzitter en leden van het adviescollege moeten voldoen. Wij zouden deze graag toegevoegd zien.

Het Adviescollege raadpleegt bij de voorbereiding van zijn adviezen de colleges (en het SodM) over de uitvoerbaarheid van de adviezen en de doeltreffendheid van de adviezen in de praktijk. Het Adviescollege informeert de colleges *over de wijze waarop* hun reacties in een advies zijn verwerkt. Aanbevolen wordt dit vijfde lid redactioneel te wijzigen in: *“Het adviescollege informeert de colleges en de inspecteur-generaal der mijnen in hoeverre en op welke wijze hun reacties in een advies zijn verwerkt.”*

Wij merken op dat het Adviescollege u adviseert. U beslist en het is dan ook uw verantwoordelijkheid na te gaan in hoeverre de adviezen deugdelijk zijn alsmede uitleg te geven en verantwoording af te leggen over de vastgestelde regels.

Daarnaast blijkt weliswaar in het wetsvoorstel te zijn voorzien in het raadplegen van de colleges (en SodM), maar deze raadpleging is beperkt tot *de uitvoerbaarheid van de adviezen en de doeltreffendheid van de adviezen in de praktijk*. De raadpleging ziet dus kennelijk niet op de andere elementen die worden genoemd in artikel 13c van het wetsvoorstel, te weten *de laatste bouwkundige en seismische inzichten en de laatste inzichten over toekomstige gaswinning*. Vooral gelet op de rol en taken van het SodM zien wij graag dat het Adviescollege de colleges en het SodM over de volle breedte raadpleegt.

4. Opdrachtgeverschap gemeenten

Zoals hiervoor is aangegeven is een afgesproken uitgangspunt dat de regionale overheden verantwoordelijk zijn voor planning en aansturing van de uitvoering. Zij stellen de lokale plannen van aanpak op en zijn opdrachtgever van de uitvoeringsorganisatie. Er zou voldoende ruimte moeten zijn voor lokale bestuurders om de versterkingsopgave in de lokale situatie in te passen en koppelkansen te benutten. In relatie tot dit uitgangspunt vragen wij uw aandacht voor de volgende punten:

- a. Verhouding raad en college;
- b. Vaststellen programma van aanpak door BZK;
- c. Ruimte normbesluit;
- d. Allesomvattende versterkingsbesluit.

Deze punten lichten wij hierna toe.

a. Verhouding raad en college

Volgens het wetsvoorstel stelt de gemeenteraad, als democratisch gelegitimeerd orgaan, het programma van aanpak vast. Dit programma bevat de uitvoeringskaders en een meerjarige planning voor opname en beoordeling evenals een meerjarige planning voor de uitvoering van de maatregelen. Alle andere in het wetsvoorstel opgenomen gemeentelijke bevoegdheden en taken zijn toebedeeld aan het college van burgemeester en wethouders. Als de minister van BZK bijvoorbeeld van mening is dat de programma's van aanpak van alle gemeenten gezamenlijk niet uitvoerbaar zijn binnen de beschikbare capaciteit, dan treedt hij in overleg met de colleges en niet met de raden die het programma moeten vaststellen.

Wij hechten eraan dat de gemeenteraad het lokale programma vaststelt, waarbij de voorbereiding en de dagelijkse uitvoering bij het college berust. Ook kan de raad besluiten de bevoegdheid tot vaststelling te delegeren aan het college (art. 156 Gemeentewet). Ter verduidelijking van de bevoegdheidsverdeling binnen de gemeente, hechten wij eraan dat hierop in de toelichting nader wordt ingegaan.

Met Henk Mulder bespreken: Wat hiermee doen? Dit punt is eerder aan de orde geweest. Gemeenten willen vaststelling door de raad. Logischer zou zijn vaststelling door B&W. weet niet of het haalbaar is dat op te merken.

Anders aangeven dat in MvT uitleg moet worden gegeven over taakverdeling, mogelijkheid tot delegatie en informatieplicht richting raad? Of in tekst expliciet opnemen dat bevoegdheden rond versterking bij college behoren, muv vaststellen programma? Of in tekst opnemen dat colleges bij uitoefening van bevoegdheden in wetsvoorstel raad actief zullen informeren? Ideeën?

Ik heb dit besproken met onze bestuurders (Het Hogeland). Er wordt veel waarde gehecht aan betrokkenheid van de raad. De raad zou bijvoorbeeld moeten beslissen dat het ene dorp voorrang krijgt op het andere. Tegelijkertijd wordt ook wel ingezien dat het vaststellen van een planning een uitvoerende activiteit is en meer bij het college past. Het voorstel zou dan zijn om de bevoegdheden te splitsen:

- de raad gaat over het kader
- het college gaat over de uitvoering (de planning).

Overigens is de gangbare term in de huidige praktijk het 'plan van aanpak'. Wij adviseren die term ook in het wetsvoorstel te gebruiken.

b. Vaststellen programma van aanpak door BZK

Het artikel over het programma van aanpak, artikel 13g, biedt gemeenten in de basis voldoende ruimte om de versterkingsopgave in de lokale situatie in te passen. Hierbij merken wij op dat deze ruimte niet moet worden ingeperkt door de algemene maatregel van bestuur of ministeriële regeling over de inhoud van het programma van aanpak die de minister van EZK of BZK op grond van het zesde lid kan vaststellen.

Een principieel punt voor ons is het feit dat het programma van aanpak onder omstandigheden door de minister van BZK kan worden vastgesteld (artikel 13g, vijfde lid van het wetsvoorstel). Indien de programma's van aanpak van alle gemeenten gezamenlijk niet uitvoerbaar zijn binnen de beschikbare capaciteit, stelt de minister van BZK na overleg met de colleges een programma van aanpak vast voor alle betrokken gemeenten, waarbij zoveel mogelijk de prioritering van de programma's van aanpak van de gemeenten wordt gevolgd, zo regelt het wetsvoorstel.

Dit is in strijd met het uitgangspunt van gemeentelijk opdrachtgeverschap. In de MvT is aangegeven dat voordat de minister van BZK gebruik maakt van deze bevoegdheid, overleg plaatsvindt in het versterkingsoverleg Groningen.

Wat willen we hier? Moet voorzitter VOG knoop doorhakken? Moet er ook rol zijn weggelegd voor het bestuurlijk overleg Groningen? Vijfde lid eruit? Of redactioneel voorstel om minister BZK "in samenspraak met colleges" te laten vaststellen? In de praktijk lijkt/dreigt het vijfde lid hoofdregel te gaan worden.

Wezenlijker nog is het feit dat uit deze formulering kan worden afgeleid dat de capaciteit leidend is voor de versterkingsopgave. Niet de beschikbare, maar de benodigde capaciteit moet leidend zijn. De minister van BZK is verantwoordelijk voor het zorgen voor voldoende capaciteit voor de uitvoering, ook bij de uitvoeringsorganisatie. De in de MvT opgenomen inspanningsverplichting is onvoldoende. Om voor een veilige situatie te zorgen, moet de minister van BZK zorgen voor voldoende capaciteit.

Overigens merken wij op dat de term 'versterkingsoverleg Groningen' evenals 'bestuurlijk overleg Groningen', in de MvT worden gebruikt, maar niet nader omschreven zijn.

Blijkens het zesde lid van artikel 13g wetsvoorstel wordt ook in deze fase het SodM om advies gevraagd. Klopt dat?

(10)(2e): 3^e lid toch? Ja, lijkt mij prima

c. Ruimte normbesluit

Het normbesluit moet ruimte bieden om de versterkingsopgave in de lokale situatie in te passen en koppelkansen te benutten. Deze ruimte is eveneens van belang om eigenaren keuzes te kunnen laten maken over de versterkingsmaatregelen binnen de randvoorwaarden van veiligheid.

De soort maatregelen uit het normbesluit vormen, zo geeft de MvT aan, de referentie voor de versterkingsmaatregelen die in het versterkingsbesluit kunnen worden opgenomen. Dit geldt zowel voor de veiligheid als voor de kosten. Dat betekent dat de maatregelen hetzelfde veiligheidsniveau moeten behalen en dat de kosten ervan niet hoger zijn dan de kosten voor de soort maatregelen uit het normbesluit. Indien de kosten hoger zijn, komen de extra kosten voor rekening van de eigenaar respectievelijk het college. Artikel 13j, vierde lid, bepaalt: "*Indien een eigenaar of een college kiest voor maatregelen om een gebouw aan de veiligheidsnorm te laten voldoen met extra kosten ten opzichte van de maatregelen in het normbesluit, wordt in het versterkingsbesluit de voorwaarde opgenomen dat de dekking van de extra kosten voor deze maatregelen voor rekening van de eigenaar respectievelijk het college komen.*"

In het artikellid wordt de nadruk gelegd op 'extra kosten'. Logischerwijs is het niet de bedoeling om luxere maatregelen dan voorgesteld (noodzakelijk) in rekening te brengen. Het uitgangspunt is dat de daadwerkelijke, voor de versterking noodzakelijke kosten worden gedragen door het rijk. Bijkomende wensen komen niet voor rekening van de minister. Daarbij moet, net als bij de beleidsregel, ruimte zijn voor een redelijke inpassing van de maatregel in het gebouw, waarbij keuzes kunnen worden gemaakt door de eigenaar. In de praktijk doen zich extra kosten voor om de impact op het gebouw op te kunnen vangen. Er worden bijvoorbeeld extra kosten gemaakt om te voorkomen dat een balk dwars door de kamer wordt geplaatst. Deze extra kosten door andere maatregelen zijn ingegeven vanuit technisch perspectief, niet vanuit luxe. Deze kosten vloeien rechtstreeks voort uit de gevolgen van gaswinning en horen dan ook niet voor rekening van de eigenaar of het college te komen.

Alternatieve formulering voorstellen voor "meerwerk" en "minderwerk"?

Wij stellen voor artikel 13j, vierde lid, als volgt te wijzigen: "*Indien een eigenaar of college kiest voor maatregelen die de veiligheidsnorm van een gebouw overstijgen, blijven de kosten die met deze maatregelen zijn gemoeid voor dat deel voor rekening van de eigenaar respectievelijk het college.*"

Verder rijst de vraag hoe de minister conform artikel 13i, derde lid kan vaststellen dat *niet kan worden vastgesteld* of een gebouw aan de veiligheidsnorm voldoet EN belangen van bewoners, gebruikers of derde belanghebbenden niet worden geschaad...

Redactioneel mist een punt (.) achter de volzin van artikel 13i, eerste lid.

d. Allesomvattende versterkingsbesluit

Het wetsvoorstel voorziet erin dat de gemeente een allesomvattend versterkingsbesluit neemt. Dit versterkingsbesluit omvat alle vergunningen, ontheffingen, vrijstellingen of welk besluit ook die vereist zijn voor de uitvoering van het versterkingsbesluit. Omdat het versterkingsbesluit allesomvattend is, betekent dit ook dat de kring van derden die bezwaar kan maken tegen het versterkingsbesluit groot is. Verder is geregeld dat er een gedoogplicht geldt voor naburige percelen. Buren bv moeten versterkingsmaatregelen gedogen en kunnen recht hebben op een schadevergoeding. Omdat het college het versterkingsbesluit neemt, betekent het ook dat het college de schadevergoeding betaalt.

Impactanalyse

Het achterliggende idee van het allesomvattend versterkingsbesluit - een integrale afweging en snelheid - onderschrijven wij. Tegelijkertijd maken wij ons zorgen over de uitvoerbaarheid van dit alomvattend versterkingsbesluit. Een analyse van de impact op de uitvoeringspraktijk is cruciaal alvorens gemeenten met deze taak belast kunnen worden. Wij stellen voor dit op korte termijn, samen met BZK, NCG en SodM vorm te geven.

Rechtsbescherming

Verder merken wij op dat het van belang is de rechtsbescherming van opvolgende eigenaren te waarborgen. In de MvT is aangegeven dat een onherroepelijk besluit om niet te versterken ingeschreven wordt in het kadaster. Bij verkoop weet de toekomstige eigenaar dat hij een potentieel onveilig gebouw koopt en dit zal zijn verdisconteerd in de koopprijs. Door deze verlaagde koopprijs kan de nieuwe eigenaar alsnog besluiten om op eigen kosten het gebouw te versterken. Daarmee stopt het versterkingsproces van het betreffende gebouw. **In het Besluit versterking gebouwen Groningen is expliciet bepaald dat de eigenaar van een gebouw een verzoek kan doen om intrekking van het besluit om niet te versterken. Wij stellen voor in het wetsvoorstel een vergelijkbare bepaling op te nemen. Op die manier kan de nieuwe eigenaar alsnog instromen in het versterkingsproces waarin het wetsvoorstel voorziet.**

Maar dit moet toch ook eindig zijn? Je kunt toch niet bij verkoop van huis over 10 jaar alsnog om versterking vragen als daar nu van is afgezien?

Gedoogplicht en schadevergoeding

Het wetsvoorstel voorziet in de mogelijkheid voor het college om aan een rechthebbende de verplichting op te leggen om te gedogen dat zijn onroerende zaak wordt gebruikt voor de uitvoering van die maatregelen. Allereerst merken wij op dat het opleggen van een dergelijke gedoogverplichting door het college zich niet goed verhoudt tot het feit dat de uitvoeringsorganisatie c.q. de minister van BZK verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de versterkingsmaatregelen. Het ligt daarom voor de hand dat een dergelijk gedoogplicht door de minister van BZK wordt opgelegd.

Verder is van belang dat de eigenaar die die maatregelen moet gedogen mogelijk recht heeft op schadevergoeding. Het kan niet zo zijn dat deze schadevergoeding ten laste komt van de gemeenten. In de heffing op de NAM moet ook dit onderdeel worden meegenomen. Onderdeel C van het wetsvoorstel regelt de heffing op de NAM. Uit de tekst en toelichting blijkt niet klip en klaar dat alle gemeentelijke kosten voor rekening van de NAM komen.

Monumentale en karakteristieke panden

Tav monumentale en karakteristieke panden: Sylvia gaf aan dat het niet zo kan zijn dat je in een onveilig huis woont alleen vanwege dit karakter. Wat vinden we hiervan? In de MvT staat: "Dit is in lijn met hetgeen is vastgelegd in bijlage K en het positionpaper van de NPR 2018 en de afspraken in het erfgoedprogramma."

De veiligheidsnorm staat vast (10-5). Daar moeten alle gebouwen aan voldoen, ook monumentale en karakteristieke panden. Door de bepaling in het wetsvoorstel worden colleges verantwoordelijk voor het bewust niet voldoen aan de veiligheidsnorm en dus voor onveiligheid. De bepaling regelt immers feitelijk dat 'mooi' boven 'veilig' gaat als het college dat akkoord vindt. Colleges worden daarmee verantwoordelijk en zijn aansprakelijk als het toch mis gaat.

Daarnaast is 'karakteristiek' een niet-gedefinieerde term en is niet duidelijk wanneer een pand voldoende in veiligheid verbetert. Deze bepaling moet – als het enorm belangrijk is om eraan vast te houden – samengaan met een duidelijke veiligheidsnorm voor monumentale gebouwen en karakteristieke panden. Dat is dan niet 10-5, maar..... Verder hebben we als regio in onze adviezen en zienswijzen met betrekking tot de gaswinning altijd gezegd dat *alle* gebouwen moeten voldoen aan de norm.

NB: ERL is overigens blij dat eigenaren van monumentale panden ook, binnen bepaalde marges, kunnen kiezen voor versterking onder de veiligheidsnorm. Toch moet de veiligheidsnorm het uitgangspunt blijven.

Aansprakelijkheid

Moet er iets worden opgenomen over mogelijke aansprakelijkheid? Hier voorstellen dat er een stempel komt van BZK met 'huis veilig'?

5. Overige aspecten

Naast voornoemde thema's zijn de volgende aspecten van belang.

Binnentreden woning

Het wetsvoorstel voorziet met artikel 13m, eerste lid in een wettelijke grondslag voor het binnentreden van gebouwen. Dit kan voor de eigenaren van deze gebouwen zeer ingrijpend zijn en zelfs op gespannen voet kunnen staan met de (grond)rechten van eigenaren en bewoners. Wij hechten eraan dat in deze de beginselen van de Algemene wet op het binnentreden, zoals legitimatie en het kunnen tonen van een schriftelijke machtiging, onverkort zullen gelden en zien graag een verwijzing in het wetsvoorstel of de MvT opgenomen.

Voorts geldt blijkens de MvT dat van de bevoegdheid om zonder toestemming van de eigenaar of bewoner het gebouw te betreden, slechts gebruik zal worden gemaakt in gevallen waarin belangen van derden spelen. Wij stellen voor deze belangrijke nuancering niet enkel te laten aan de toelichting, maar expliciet op te nemen in de wettekst.

Gegevensuitwisseling

Voor een goede aanpak van het gasdossier is gegevensuitwisseling tussen de betrokken instanties onontbeerlijk. Het is dan ook goed dat het wetsvoorstel hiervoor een basis biedt in artikel 13n. Wij zijn van mening dat artikel 13g, over het programma van aanpak, moet worden opgenomen in de opsomming van het artikel 13n, derde lid. Het is voor de gemeenten van belang in het programma van aanpak zicht te hebben op de volledige omvang van de gaswinningsproblematiek, ook voor wat betreft schades. Op die wijze kan bijvoorbeeld een goede beoordeling plaatsvinden van de vraag of schade hersteld moet worden, een gebouw versterkt moet worden of moet worden overgegaan tot sloop en nieuwbouw.

Volstaat het zo? Meer&waarom dan?

Opname op verzoek

In de MvT is aangegeven dat de eigenaar of bewoner van een gebouw dat niet voorkomt in het plan van aanpak in urgente situaties bij de minister van BZK een verzoek indienen tot het opnemen en versterken van het gebouw. Daarbij wordt verwezen naar artikel 13i, tweede lid. In dit betreffende artikel zien wij geen aanknopingspunt voor opname tot verzoek. Daarbij is eveneens onduidelijk wat onder 'urgent' moet worden verstaan. Wij pleiten voor een heldere regeling in de wettekst.

Veiligheidsgevoel

In de MvT is onder het kopje aanleiding weergegeven dat de aardbevingen kunnen leiden tot onveilige situaties in gebouwen en dat mensen zich niet veilig voelen in hun eigen huis. Wij benadrukken nogmaals dat het niet louter gaat om een gevoel van onveiligheid. ... (aantal) gebouwen voldoen niet aan de veiligheidsnorm en zijn dus onveilig. Overigens spreekt u in par. 1.2.2. over veiligheidsnormen, in meervoud. Er is echter één veiligheidsnorm, te weten de Meijdam-norm.

Gevaarlijke stoffen

Het wetsvoorstel is niet van toepassing op gebouwen bestemd voor het gebruik, de opslag of de productie van gevaarlijke stoffen en daarbij behorende gebouwen met een functionele binding. Wat onder 'gevaarlijke stoffen' moet worden verstaan, is niet nader omschreven. Wij adviseren u een begripsbepaling op te nemen.

Hoogachtend,

1 brief namens regio? (voorkeur)

Of iedereen voor zich brief?

Mandaat geven aan portefeuillehouder/bestuurlijk trekker

Afstemming met GBB en Gasberaad?